

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Literatur-Tidendens Skudsmaal i Henseende til Prøverne af Saxo og Snorro

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 4. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_288-txt-shoot-idm197.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da Rec. saa elendig spotter med min præstelige Sang og Fortale, og skammer sig ikke ved haanlig at sige at jeg blæser i Trompet ved Fædres Grave, da Meningen af hans hele Recension er den, at 13500 Rgbankdlr. er vel meget sforlangt af *to Riger* til Udgaven af deres Rigskrøniker, at vel er jeg slumpet til at oversætte baade Saxos og, hvad da ikke vil sige stort, Snorros Prosa ret godt og flydende, vel er det ligefrem at en saa *øvet* Digter kan gjøre nettes Vers, men Prosaen smager dog mangensteds stygt af Borgestuen, og Snorros Vers som egenlig var hvad Man behøvede mig til, og som jeg meget let kunde oversat godt, dem har jeg skilt mig saaledes ved, at han ikke tager i Betænkning at erklære, at de ere forhutlede og at Arbeidet forsaauidt er mislykket; uagtet Man kunde *fordre* noget ganske Andet af den der *ønsker med Folkets rigelige Understøttelse* at levere en nye Oversættelse af Snorro; da dette, som hver Læser selv kan see, er Recensionens Mening, udtrykt for det meste med dens egne Ord, saa er det dog vel aabenbart at den er myntet paa, saavidt det gik an, at nedsætte mit Arbeide og *end mere mig* i Folkets Øine, og hellere hindre end befordre det Anliggende *hvis Sag jeg talde*. Skulde jeg maaskee nu lade, som jeg saae ikke Sligt, takke for naadig Dom, og være glad ved at den Boglærde og Digteren fik en lille Priis paa Menneskets og Præstens Bekostning? Ja, da beviisde jeg rigtig nok at jeg var det usle, forfængelige Menneske Man har villet gjøre mig til, at jeg fortjende den haanlige Medført jeg har fristet, thi foragtede jeg ikke Athenes og Literatur-Tidendens Roes, saa længe de forresten synge deres gamle, elendige Gadevise, da burde jeg jo og bøie mig under deres Tugt, vilde jeg have deres Rosiner, maatte jeg og kysse deres Riis; harmedes jeg ikke ret inderlig over at roses paa min Christendoms og Præstefærds Bekostning, da var jeg en nederdrægtig Hykler, der for Verdens Flødeskind gjorde Forbund med Helvede. Men ikke saa, den Roes der ydes mig i det Blad der har skiældt mig for en kaad, vankundig Pog, en forrykt Pesthuslem, en onskabsfuld Fanatiker, da jeg talde reen og bibelsk Christendom, den Roes der ydes mig i Literatur-Tidenden, som i tre Aar har stræbt at brændemærke mig, og aldrig anmeldt Andet af min Skrift, end hvad den for Verden kunde være bekiendt at haane og nedrive; den Roes tilligemed den der ydes mig i - Athene, den skal ikke være spildt, den skal staae som et mærkeligt Vidnesbyrd om, med hvad Ret hine Blade, *efter deres egen Dom*, have behandlet mig saa foragtelig, den skal binde deres Mund eller beskiæmme dem, naar de igien om mig vil synge deres gamle Vise, men Skam til Takke det skal de i alle Maader have. Forgiæves skal de prøve paa at udskyde Præsten af det Digterlag og boglærde Samfund, hvori de efter deres egen 7Dom, maae lade de Gamles Oversætter staae, beskiæmmede skal de vorde, naar de vil indbilde Folk at Præsten er gal naar han prædiker, men klog naar han oversætter, klog, naar han oversætter Saxo og Snorro, men gal, naar han oversætter Bibelen, at det er vigtigt at holde fast ved menneskelige Ord, naar Man vil vide deres Forfatteres Mening og ei give sin egen isteden, men galt at holde fast ved *Guds Ord*, naar Man vil vide *Hans Mening*, at selv den bedste *Omskrivning er i Historien ingen, men den vilkaarligste i Salighedens Sag den rette Hjemmel*; forgiæves skal de stræbe at indbilde Folket, at Præsten under Rokkeloren vel er en fornuftig, boglærd Mand og Digter, men forvandles flux til en Pog og Galning, som hver en Puge-Skolemester kan oversee og endevende, som i hvert Vinkel-Institut og Børnehus skal ydmyg tage imod Tamp og Ørefigen, saasnant han siger, han har Præste-Kjole under Kappen og axlede kun denne fordi hans Sognevei er ved Udskiftningen forlænget, og Vinterveien sølet; forgiæves skal de prøve dette plumpe Spil, som de har alt begyndt, og beskiæmmede skal de nødes til, enten at forstumme eller modsige sig selv, enten lade mig have Fred, eller lade min Tale skee Ret.